

„נייער פארקמבאמ“

אונזער רעפרעסיע געמיינזאמע עמפערונג

דאס, וואס איז געשעהן, איז פאר מיר נישט געקומען איבערזוארטן. מיר פארנעמלע האט מיר נישט געמאכט און דאס, וואס איז פאר מיר נישט געשעהן איז אונזערע צייט צוריק, איז מקיים געווארען. דאך קען פאר דעם זיך נישט פער-קלענערען דער געפיהל פון ווייניג. אז דעם נע-האל אבער איז צוגעקומען א נייער. איז דרייט זיך אבער אידם נישט אונזערען. דער נע-ענלישער איבערזעטיגער לארר מלשונת האט אנגעזען ער די לעצטע רעקלאראציע פון דער עני-לישער רעגירונג אלס און, אנהערערעטען אים פון אונדאנקפארקייט און פערראסן. איז ער די זע-ער סער נישט איבערהויבן, איז פון דאך נישט נישט גענלישער לארר. איך קען זיך אבער און נישט ווייכער מאכען, ווייל איך בין נישט קיין פאלסי-פירער פון איינעם און נאכאנאנד געפיהלען. רעכטער העל איך זיך אפמאלטען פון דער איי-גענער אראלישער אפשאצונג.

טען איז אונז היינט, אז מיר, ווען האבען צעהאטן געוואל אלוועיס. אבער די נאכאנאנדע היים, אבער פשוטער געוואונן, א יידישע מלוכה איז דאך פראקלאמירט געווארען. נישט דורך דער יאר רורר דער ענלישער רעגירונג איז דער פאלמירדעקלאראציע. די יודען האבען געוואלט, אז די רעגירונג פון ענלישען פאלק וועט דער-פילען אהרע החייבותן. זי קען מען דע-אונ-גלייבען אירען פאר אנהאלטען אירען איבער-טרייבערען יעדענפאלס קענען די ענלישער אונ-נישט פארזארגען א צו גרויסע צושטעלונגס צו זיערע מלוכהאפטען.

זעל זיך ענלאנגן אפונגען צו דערפילען אהרע החייבותן. נאר דאס יידישע פאלק און זיינע פיהרער וועלען זיך נישט אפונגען פון דער פאר רעגירונג, אז דער, וואס האט זיך מההיב געווען, זאל דערפילען זיין פליכט, און נאך ווענער ווע-לען זיך אפונגען צו דערפילען זייער אייגענעם חוב, אנהאלטערליך און און אפשמעלען צו אר-בישע, פרי צו רעגירונג דעם פיענענדיגסטען פאר דער יאר צו צו אירעאל, איך בין איבערצייט, אז דער צושטראם פון מאמע יודען מיטלען איז געענדיגט פחות וועט זיך נישט דערקלענערן.

זי קענען מיר זיך דערשלאגען. איך דער איז געענענער אונטערגאנגענער און זאל דערפילען דערענאן האלטען מיר געווען א נאציע מיט א סער ריטארע, וואס לען מיר, פערשטעהט זיך, אבער געווענען איינעם פון די מיטלען, וועלכע זענען פאראייניגטעווען און א טערנאנא אנאלען רעכט אונ-טער דעם נאמען רעפארמעס און רעפארמעס.

נאר מיר זענען א נאציע און לאנג. דאך האבען די לעצטע 26 יאהר איינגעארבייט א נייע רעפ-ארעסיע, וועלכע איז נאך דער ווייל נישט אריינג-געווען אין די ביכער פון אונטערגאנגענע רעכט. די רעפארמעס איז — א געמיינזאמע עמפערונג פון אלע מלוכות און שייכות דערמיט, וואס צווישען זיי קען זיך נעמען א מלוכה, וואס זיך נישט דער-פילען אהרע החייבותן. איך בין איבערצייט, אז די נייע רעפרעסיעס וועט זיין און און שטארק, זי זאל איבערנעמען רעפארמעס, דאס וועט נאך אונטערווערן דורך די אלטע אונטערגאנגענע רעכט, מיט א פערזאנלעכע מורען אונטערטען דעם מאדנעם לאשן פון דער רעקלאראציע, און אהר-ווערט געוואסן זענען רעפארמעס, אז זי און א רעוולוסיע פון דורכפירען, דעם חוב פון דער מונדראמא-מאכט, און נישט ווייט פון דעם פערשערעכען שטוימען מיר זיך און אז די רעפרעסיע, וואס זענען גענוגען פון פאלמירס אקס זענען א נאכאנאנדער-היים, דאס דערמאנט אונז, זי טרעפט דאס זאל נישט זיין, די פערזאנלעכע סענען איז דער פיעטע פון אלטען רעפארמירטן קאנצען, וועמענעם העל-עם דערקלערט המור: „דאס איז איך אלס אהר-סיינער, אבער אס זי איך מור אז אלס מענש“.

דרד יאב מור מען פערמערקען, אז דער אפטיקער איז געווען מעהר קאנסעקוענט. וואס נישט אז דאס ער געגעבען אלס אפטיקער און וואס נישט אז געטאן אלס מענש. די אייגענע רעקלאראציע האנדעלט נאך ווי אנהאלטען און קיין שפאר פון אפשמעלען איז אין אהר נישט פארהאן.

צום סוף פון איר סוף א געוויסע פחד און מערקען, אז די רעקלאראציע וועט אונטערטען דורך איר אונטערטען פון די אונדער פונען עקסטרעמליקע שטרעמונגען. דער יונגער רור וועט געזענען אין דער רעקלאראציע א פער-טעטיגונג פון דעם, אז און דער העל איז שווער אז לעבען נישט נאך קליינע מענשעלעך, נאר איך קליינע פולקער.

סענאמאר א. נרווענבערן.

„מיר זענען נישט אימשטאנד צו פערשפירען“ מיט מארשאל פילסודסקי

איך דעם נייעם אינטערוויו פון פילסודסקי וועלכער האט דורכגעפיהרט דעם געדאנק, אז ער און די, וואס נעהען מיט איהם, קאנען באין אופן נישט פערשפילען אין קאנף, וואס קומט איצט פאר, שרייבט דער פ.מ.ס. ישיער „ראקאטניק“:

„מיר זענען נישט אימשטאנד צו פערשפירען“ מיט מארשאל פילסודסקי וועלכער האט דורכגעפיהרט דעם געדאנק, אז ער און די, וואס נעהען מיט איהם, קאנען באין אופן נישט פערשפילען אין קאנף, וואס קומט איצט פאר, שרייבט דער פ.מ.ס. ישיער „ראקאטניק“:

קרים-הויפט-צענטר פון יוד. קאלאניזאציע „אגראדזשאינט“ הערט אויף זיין סעטיגקייט אין אוקראינע

איז אויסגעטיילט געווארען 109 טויזנד העקטאר ערד און היינטגעס יאהר 100 טויזנד נייע העקטאר טאר לענד אין קרים. צוזאמען מיט די פריערער אויסגעטיילטע ערד איז אין קרים איצט פארהאן העכער 6 מיליאן אקער לאנד (336 טויזנד העקטאר). פאר יודישער קאלאניזאציע. מיר איינע זענען אין קרים פונעם געווארען 5000 יודישע פאמיליעס. איינער דעם זענען פארהאן מעגליכקייטען צו בע-קומען דארטען נאך גרויסע שטחים ערד ביז 200 טויזנד העקטאר שוין אין דער נאנהאטער צוקונפט. עס זענען פארהאן מעגליכקייטען צו ענטוויקלען אין קרים צו איינענטיג ווערטענען פון הויכע קולטורען. דאס אלץ האט געוואוינען דעם „אגרא-דזשאינט“ פון יודישער קאלאניזאציע אין פערזאנלעכע יאר (מ.ס.ק.ו.ע.), אגראדזשאינט שטעלט און זיין סעטיגקייט צווישען די יודישע קאלאניעס אין אוקראינע אין קרים. טראגט אבער זיין אונטער ארייט אויסשליסליך קיין קרים. די צוהל יודישע פאמיליע-ינס, וואס זענען צעריגט געווארען אויך אוקראינע דורכ'ן „אגראדזשאינט“ דערגרייכט ביז 5000. די סיבה, פארוואס דער „אגראדזשאינט“ שטעלט און זיין סעטיגקייט אויך אוקראינע, איז, ווייל קיין נייע ערד פאר יודישע קאלאניזאציע ווערט איצט אויך אוקראינע נישט אויסגעטיילט צוליב דעם, וואס אוקראינע גויטיגט זיך פליין אין ערד.

דאנעבען ווערט קרים איצט דער הויפט-צענטר פון יודישער קאלאניזאציע אין פערזאנלעכע יאר

אראבער האבען געהאט נוצען פון די יודען אבער א דאנק פ.י.ק.א. און נישט דער ציון. ארגאניזאציע די דעהלאראציע פון דער ענגלישער רעגירונג וועגען איי

די קאלאניעס אין עמק. די דאזיגע בעשטימונגען לאזען זיך גאנץ שווער פאראיינבארען מיט דער ערקלערונג פון ציוניסטישען קאנגרעס אין יאהר 1921 וועגען דער „שטרעבונג פון יודישען פאלק צו לעבען אין אירען פאטערלאנד“ וואס ווערט פערשפרייט, צו-ליב די פערזאנלעכע בעזיהונגען צווישען יודען און אראבער, אז דער רעוולוסטאט פון דער יודישער קאלאניזאציע איז אין אלע פאלען שטענדיק פאר די אראבישע אינטערעסען, דאס איז בשום אופן אופן נישט ריכטיג. עס איז אבער נויטיג ביים בע-טראכטען דאס פראבלעם צו בעהאנדלען בעזונדער די קאלאניזאציע, וואס ווערט דורכגעפיהרט דורך אזעלכע ארגאניזאציעס ווי פ.י.ק.א. און די „אגרא-דזשאינט“ אונטערן ציוניסטישען אויפזיכט. בנוגע דער פערזאנלעכער פאליטיק פון פ.י.ק.א. קען קיין ספק נישט זיין, אז די אראבער האבען געהאט גרויס נוצען פון דער איינריכטונג פון די קאלאניעס אין די בעזיהונגען צווישען די יודישע קאלאניסטען און זייערע אראבישע שכנים וועגען געווען אויסגעצייכענט. די פאלען, וואס ווערען ציטירט דורך דער יודישער פארשטעהערשאפט, כדי צו שטיצען די בעזיהונגען וועגען נוצען, וועלכען די יודישע קאלאניעס האבען געבראכט אראבער, בעזיהונגען זיך הויפטזענליך אויף די פ.י.ק.א. קאלאניעס איידער די קאלאניזאציע איז פונדאמירט געווארען דורכ'ן קריהיסטור, וואס איז דער מעכ-טיגסטער מאכט-אינסטרומענט פון דער יודישער ארגענץ.

די וויקונג פון דער יודישער קאלאניזאציע אויף די אראבישע בעפעלקערונג איז אין א גרויסער מאס אפהענגיק דערפון, ווי און די יודישע קער-פערשאפטען נוצען אויס זייער ערד. די קאנסטיטוציע פון דער פערברייטערטער „יודישער ארגענץ“ וואס איז אגענומען געווארען אין ציריך דעם 14טן אגוסט 1929 זעהט פאר אז דער ערווארבענער באדען וועט בילדען „אגרא-דזשאינט“ אונטער ארגענץ פאר יודישען פאלק און אז „עס דארף אגענומען ווערען דער פרינציפ פון יודישער ארייט אין אלע אונטערנעה-דער זעלבער פלל דארף אגענומען ווערען אין הסכם מיטן צייט 23 אויך דורכ'ן יודישען נאציאנאל-פאנדי דער אפמאך פון קריהיסטור מיט די יודישע קאלאניסטען ביים ים-ברעג. ענטהאלט א בעזיהונגען, דאס די קאלאניסטען זענען פער-פליכטען צו בעשעפטיגען בלויז יודישע ארייטער. אויב דאס וועט זי אפילו צווינגען אבזוקומען נאך הילף, די זעלבע בעזיהונגען פערפליכטען אויך

די וויקונג פון דער יודישער קאלאניזאציע אויף די אראבישע בעפעלקערונג איז אין א גרויסער מאס אפהענגיק דערפון, ווי און די יודישע קער-פערשאפטען נוצען אויס זייער ערד. די קאנסטיטוציע פון דער פערברייטערטער „יודישער ארגענץ“ וואס איז אגענומען געווארען אין ציריך דעם 14טן אגוסט 1929 זעהט פאר אז דער ערווארבענער באדען וועט בילדען „אגרא-דזשאינט“ אונטער ארגענץ פאר יודישען פאלק און אז „עס דארף אגענומען ווערען דער פרינציפ פון יודישער ארייט אין אלע אונטערנעה-דער זעלבער פלל דארף אגענומען ווערען אין הסכם מיטן צייט 23 אויך דורכ'ן יודישען נאציאנאל-פאנדי דער אפמאך פון קריהיסטור מיט די יודישע קאלאניסטען ביים ים-ברעג. ענטהאלט א בעזיהונגען, דאס די קאלאניסטען זענען פער-פליכטען צו בעשעפטיגען בלויז יודישע ארייטער. אויב דאס וועט זי אפילו צווינגען אבזוקומען נאך הילף, די זעלבע בעזיהונגען פערפליכטען אויך

די וויקונג פון דער יודישער קאלאניזאציע אויף די אראבישע בעפעלקערונג איז אין א גרויסער מאס אפהענגיק דערפון, ווי און די יודישע קער-פערשאפטען נוצען אויס זייער ערד. די קאנסטיטוציע פון דער פערברייטערטער „יודישער ארגענץ“ וואס איז אגענומען געווארען אין ציריך דעם 14טן אגוסט 1929 זעהט פאר אז דער ערווארבענער באדען וועט בילדען „אגרא-דזשאינט“ אונטער ארגענץ פאר יודישען פאלק און אז „עס דארף אגענומען ווערען דער פרינציפ פון יודישער ארייט אין אלע אונטערנעה-דער זעלבער פלל דארף אגענומען ווערען אין הסכם מיטן צייט 23 אויך דורכ'ן יודישען נאציאנאל-פאנדי דער אפמאך פון קריהיסטור מיט די יודישע קאלאניסטען ביים ים-ברעג. ענטהאלט א בעזיהונגען, דאס די קאלאניסטען זענען פער-פליכטען צו בעשעפטיגען בלויז יודישע ארייטער. אויב דאס וועט זי אפילו צווינגען אבזוקומען נאך הילף, די זעלבע בעזיהונגען פערפליכטען אויך

סוף קאמאנד.

און פילסודסקי וועלכער האט דורכגעפיהרט דעם געדאנק, אז ער און די, וואס נעהען מיט איהם, קאנען באין אופן נישט פערשפילען אין קאנף, וואס קומט איצט פאר, שרייבט דער פ.מ.ס. ישיער „ראקאטניק“:

„מיר זענען נישט אימשטאנד צו פערשפירען“ מיט מארשאל פילסודסקי וועלכער האט דורכגעפיהרט דעם געדאנק, אז ער און די, וואס נעהען מיט איהם, קאנען באין אופן נישט פערשפילען אין קאנף, וואס קומט איצט פאר, שרייבט דער פ.מ.ס. ישיער „ראקאטניק“:

„מיר זענען נישט אימשטאנד צו פערשפירען“ מיט מארשאל פילסודסקי וועלכער האט דורכגעפיהרט דעם געדאנק, אז ער און די, וואס נעהען מיט איהם, קאנען באין אופן נישט פערשפילען אין קאנף, וואס קומט איצט פאר, שרייבט דער פ.מ.ס. ישיער „ראקאטניק“:

„מיר זענען נישט אימשטאנד צו פערשפירען“ מיט מארשאל פילסודסקי וועלכער האט דורכגעפיהרט דעם געדאנק, אז ער און די, וואס נעהען מיט איהם, קאנען באין אופן נישט פערשפילען אין קאנף, וואס קומט איצט פאר, שרייבט דער פ.מ.ס. ישיער „ראקאטניק“:

סוף קאמאנד.

סוף קאמאנד.

נייע שוידערליכע פאקטען וועגען פרויען-האנדעל איז ארגענטינע

דער פערטער פון די פרויען-הענדלער, צבי פנרל. — ווי אזוי די הענדלער האלטען זייערע קרבנות איז שרעק. — די פאליציי העלפט די הענדלער. — א צענטער פון די ערנסטע פרויען-הענדלער. — די פאקטען זענען אויפגעדיקט געווארען נאך אן אויספארשונג פון דער רעגירונג

פון ענריקה אלטמיינער

צייט שפעטער, צוליב אן אנגעשטעמטער קראנק-הייט בעקומען א געהירן-קראנקהייט מיט גייסטיגער צוריקערטרייט. וואסמאן איז געלעגן אין א קראנקע-הויטשטאלט 16 מאנאטען ביז ער איז גע-שטארבען. די חברה, "צבי מגדאל" האט ארויסגע-לעגט אויף רחל שפערצשטיין די לאסט צו צאהן ל' אלס קאסטען פון דער קראנקהייט און דעם מאגאזינליכען בעטרעף פון סאנאטאריום, וועלכעס האט אויסגעצאמט 1,500 פענאט מאנאטליך. אויך ד ימבנה, וועלכע מען האט געשטעלט וואסמאן אויפ'ן רופאנישען בית-עולם אין אוועקשטאנד, און וועלכע האט געקאסט 2500 פענאט, האט רחל געמוט בעצאלען מיט ד יפערדינסטען פון איהר קערפער.

יאגעס האבען געקויפט און פערקויפט זייערע פרויען. די טערגער פלעגן פארקויפן און דער נאבעל-טער אריסטאקראטישער גאס פון בוענאס-אירעס, אויף דער אונטערן אלעווער, אין קאפע, פאר-זיען, וועמענס אייגענטימער, יחיאל מאסאטוואסקי איז איצט ארעסטירט אלס מיטגליד פון דעם אויסגעלעד-טען פערטיין, צבי מגדאל.

דער טארג אויף פרויען פלעגט געמאכט ווערן רען אויף אין זעלבע פאלען, ווען א פרוי האט זיך נישט, "פיון" אויסגעפיהרט געגען איהר רופ-יאן. דער בעלידינגער רופיאן פלעגט איהר דאן פערקויפן און מען האט זי אלס א שטראף פער-שיקט אין א פערזאנלעכע געגענט פון דער רע-פובליק.

דער סיטעם פון בעשטראפען ווידערשפונג פרויען איז געווען אויסגעארבייט אין אלע פרטים און ער איז אויסגעפיהרט געווארען א דאנק דער דיסציפלין און געגענוויטיגער אונטערשטיצונג פון אלע מיטגלידער פון "צבי מגדאל".

פאר א קליינער אונגערהאלטאמקייט האט מען די פרוי דעפארטירט אין אונדער הייזעל. פאר א גרעסערע עבירה זענען שוין געווען הארבערע שטראפען, ביז פערקויפן אין טאג און פערשיקן אין א ווייטען געגענט. מען פלעגט אויך ארויס-לעגען אויף ד יונדיגע געלד-שטראפען ביז צו דער סומע פון 2,000 פענאט, וועלכע דער נייער רופיאן האט געמוט איינקאסירן ביז דעם אמגליק-ליכען קרבן פון דעם ביסעל געלד, וואס ער האט איהר איבערגעלאזט פון איהר שענדליכען פער-דינסט. דער נייער רופיאן האט דאס געלד אר-בערגשיקט דער חברה, "צבי מגדאל", וועלכע האט עס אויסגעצאלט דעם פרויעריגען בעזיצער פון דער פרוי.

אויך ווען א פרוי האט סתם אזוי אהן א פארקויפט פערלאזן איהר רופיאן און זיך גענומען אן אנדערען, בעזיצער, האט דער, צבי מיג-דאל, ארויסגעלעגט אויף דער פרוי א חוב צו בע-צאלען איהר פרויעריגען רופיאן א סומע ביז 2500 פענאט, וועלכע דער נייער רופיאן האט געהאט די פליכט איינצוקאסירן און דורכ'ן פער-אין איבערגעגעבן דעם אלטען בעזיצער. די דא-זעל געלד-שטראף איז בעטראכט געווארען אלס א זעהר ישר'דיגע. דאס געלד איז געווען אויף ריי-זעקאסטען פאר דעם, פערלאזענעם ער זאל קע-נען פאררען קיין איראפע זיך אויסוויסן א ניי-ע (סוף — מארגען).

הלא חכמה חכמה ותבונה תתן סוליה

אם תקח אמרי ומצותי תצנן אתך או תשכן בם ושענן כי הלך בחוס ילך בם ומעקש דוביו יודע

אונזער דעם וואסס נאך קומט אין ביהרא פון ד. מאנעלא

וואס איז איבערגעטראגען געווארען פון צווייטען הויף אויפ'ן פירטען הויף פיעטריקאווער 17, לינקע אפיציעלע סטער. טעל. 124-95

וואו ס'ווערט אויפגעשטעלט פונק-טלין און געוויסענע פונקטען פאר-זען: בימעס: צווייטע, קארנע, האנדלעווע, אפגעשניטע, אדוואלענטיס, ללוועלע, זכאפועלשענינס אויף אלע שטעט אין פוילען, ווענען דורות אין אויסגאנג ראזעמטשע, ווי אויך איבער-זעצונגען אין אלע שטרעכען.

בעמ: ס'ווערט אויפגעשטעלט פונק-טלין און געוויסענע פונקטען פאר-זען: בימעס: צווייטע, קארנע, האנדלעווע, אפגעשניטע, אדוואלענטיס, ללוועלע, זכאפועלשענינס אויף אלע שטעט אין פוילען, ווענען דורות אין אויסגאנג ראזעמטשע, ווי אויך איבער-זעצונגען אין אלע שטרעכען.

צום לעצטען מאל און מערה שוין נישט. מען האט איהר געמאכט קאמפלימענטען, אז זי איז די קליינערע, דארף זי נאכגעבן. מ'האט אבער ביי איהר גארנישט געקאנט פועלן.

זי האט געזאגט, אז זי זאל אפילו וואסן, אז זי האלט זיך מיט נישט איהר קינד, וועט זי שוין אויך מערה נישט איבערבייטען דאס קינד. זי האט דאס געוויס נישט געמיינט, אז מ'האט דאס איהר טאקע נישט געליבט; אבער אזוי האט זי געזאגט. און מ'האט געזעהן, אז איז שטארק איינגעפארט, און זי מיינט אויסצופיהרן, און די גאנצע געשיכטע האט זיך אנגעהוי-בען צוריק פון אנהויב.

ביז איצט איז אלץ גערעדט געווארען וועגען די מאמעס. און ווער קען דען האבען צו זיי טע-נות? וועלכע מאמע וויל דען, אז איהר קינד זאל פערבלייבען אין פרעמדע הענד, אויף אייביג פער-פרעמדט ווערען? אבער מיט די טאטעס איז שוין געווען אביסעל אנדערש. א טאטע וויל אויך גע-וויס האבען זיין אייגען קינד ביי זיך, נישט ביי ווילד פרעמדע מענטשן. מאנסמילען זענען דאך אבער פארט מאנסמילען; האבען זיי נישט געווינט אומעטיג. ער האט נישט געהאט וואס צו נעמען זיך. צום הארצען; איהם איז געווען אלץ איינס; ער איז זיכער געווען, אז ווי די זאך זאל זיך נישט אויסלאזען, וועט אלץ זיין קינד בלייבען ביי איהם — ער האט געפיהרט א געהימעט ליבע מיט דער שעהנער פרוי פון דעם מיאסער מאן, און ער האט ביי זיך געוואוסט, אז ער איז דער טאטע פון בידע יונגלעך.

אין הויז נומער 3255 אויף דער גאס סארמיעב-טא. איהר עקספולאטאטאר איז געווען איהר איר-געבער מאן פיליפ לאפאטין (אדער לאפאטשין), וועלכער פלעגט נאך דערצו שלאגען און רודען זיין ווייב און ביי איהר אונגעקעמטע דעם גאנצען פערדינסט. ווען לאה האט שוין נישט געקענט אויסהאלטען די ברוטאלע בעהאנדלונג, האט זי געדראהט איהר מאן, אז זי וועט איהם מסריען ביי דער פאליציי. ער איז דאן ענטלאפען, מען ווייסט נישט וואוהין. די פרוי איז געבליבען אליין ארבייטענדיג ווייטער אין איהר טרויעריג-שענדל-כער פרנסה. אבער דער, "צבי מגדאל" לאזט נישט קיין פרויען אויף הפקר.

אין א שעהנעם טאג איז געקומען צו לאה גאסין דער פרעזידענט פון "צבי מגדאל", סר-מען ברומקעוויטש, און געפאדערט, אז זי זאל זיך אויסוועקן אן אנדערערן רופיאן, וועלכער זאל פערטרעטן דעם ענטלאפענעם פיליפ. אז נישט וועט מען איהר פערשליסען דאס הויז. דער פער-אין, "צבי מגדאל" קען נישט צולאזען, אז א פרוי זאל זיך אפגעבען מיט פראקטישע צוועק אהן א רופיאן. לאה האט נישט געוואלט דערפיהלען די פאדערונג, און אויך אן אויסגלייך וועלכען ברות-קעוויסט האט איהר פארגעשלעגן האט זי נישט געוואלט אנעמען. דער, אויסגלייך איז בעשטא-נען אין דעם, אז זי זאל אפגעבען א העלפט פון איהר פערדינסט צו ברומקעוויטש'ן, דעם פרעזי-דענט פון "צבי מגדאל". נישט קענענדיג בעוועגען די פרוי צו אן אויסגלייך, האט ער איהר געד-ראהט, אז זי וועט בערויערען איהר עקסנוט-עטליכע טעג נאך דעם דאזיגען נישט געלונג-גענעם אויסגלייך, איז געקומען צו לאה גאסין דער שטאטישער געגענט-אויסגעטאקאר אין דער בעג-לייטונג פון אן אנדערערן פערזאן און ער האט דער פרוי איבערגעגעבן עפעס א שריפט אין וועלכען די פרוי ווערט אנגעלאגט, אז זי האט עובר געווען אויף עפיס א געזעץ אדער פאר-שריפט. אין א פאר טעג ארום האט מען איהר פערשליסען דאס שאנדל-הויז. דאס הייזעל איז גע-בליבען געשלעסען אכט מאנאטען ביז ס'איז בע-וויזען געווארען, די אומגעקעמטע שריפט, וואס מ'איז בעזאגען געגען דער פרוי.

די טענה, אז די אומגליקליכע פרויען פערשוין גען אלע ריזות פון זייערע, "חתינים" און פיינד-גער און ווילען זיי נישט פערקלאגען איז נישט זיכטיג. אין די ארכיווען פון פערשידענע אונטער-זוכונג-ריכטער האט מען געפונען 180 דאקו-מענטען פון אנגעוויינענע פראצעסען, וועלכע מען האט שפעטער, אפגעווישט. דער איינפלוס פון רופיאנישען געלד האט גערייכט גאר ווייט ביז צו א טייל רייכער, וועהענדיג דאס, האבען די פרויען מורא בעקומען אנצוקלאגען זייערע אויס-נציערס. ס'איז ווי האט עס נישט געבראכט קיין שום ערפאלג. דער פאקט פון פערשליסען הייזעל פון פרויען, וואס האבען פראקטישע שטרעקען זייערע רופיאנעס איז פארגעקומען א סך מאל און עס פון ווייט ווידער זי האט פון די רופיאנעס און טע בעציהונגען מיט דער פאליציי.

מען פערקויפט פרויען אויף א טארג

ווי ווייט זיכער די רופיאנעס האבען זיך גע-פיהלט אין בוענאס-אירעס בעווייזט דער פאקט, אז עס פלעגן פארקויפן פרויען-טערגער וואו רופ-יאן צווייטען נאך דער לאגע. ס'איז געווען אבער נאך אלע געוויינען און געשרייען האט איינע פון די צוויי פערצווייטעלע מאמעס, סתמא א שטארקערע אין גייסט און אביסעל פערשטענדי-גער פון דער צווייטער מאמע, אליין מיטגעהאלפען ברענגען צו זי סוף; זי האט זיך געשטראקט און איינגעלאזט פאר אלעמען עפעס אפגעמאכט ביי זיך, און אלעמען צוגעזאגט, אז זי וועט שוין מערה נישט ווייזען און קלאגען, זי לאזט אלץ איבער צו יענער, צו דער צווייטער מאמע. זאל מען צוברענגען צו קינד זי וויל אליין, און זי אליין וועט צוברענגען די "איבערגעבליבענע" קינד, אבער דאס מוז שוין זיין צום לעצטען, קיינע בייטעניש נישט מערה.

האט מען צו דער צווייטער צוגעבראכט בידע-קינדער; זי האט געקליבען און געקליבען, א ווילע-האט זי געוואלט און קינד; א ווילע די אנדערע, און זי האט שוין ענדליך אויסגעקליבען, און מ'האט גענומען טראגען דאס אנדערע קינד צו יענער מא-מען, האט די קלייבערקע אויסגעלאזט א קוויטש --- זי וויל יענס קינד --- האט מען ווידער אר-בערגעביטען, און אלע האבען געמיינט, אז דער סוף איז שוין געקומען. ס'איז אבער נישט געווען אזוי. גאר גיך האט זי זיך פון דאס-ניי צויאמערט איהר הארץ זאגט איהר, האט זי ערקלאגט, אז דאס איז נישט איהר קינד; זי קען דערקענען, ווי אזוי דאס קינד נעמט איהר ברותס און מיללעלע. אז דאס איז נישט איהר קינד! זי מוז זיך האלטען מיט א פרעמד קינד, און איהר אייגען קינד האט מען אריינגעגעבען און פרעמדע הענט. זי וויל צוריק איהר אייגען קינד!

אבער יענע, זי שטארקערע, איז געבליבען ביי דאס איהריגע; נין און נין! מ'האט זיך ביי איהר געפעסען, זי זאל נאכגעבען נאך איין מאל, ס'איז נישט געווען קיין עצה, נישט געווען

נאך אזוי פיל קרבנות האט רחל שפערצשטיין געמיינט, אז זי איז שוין פריי. אבער דער, "צבי מגדאל" האט אנהערט בעשלאסען.

נאך'ן טאג פון נאטאליא וואסמאן איז געקומען דעם פערשטארבענעם ברודער, מאקס וואסמאן, און געפאדערט פון רחל, זי זאל איהם איבערגע-בען דאס פערדינסט, אז נישט וועט מען איהר פערמאכען דאס, "הייזעל".

די געוואונטקייט פון ד ידאזיגע מענטשן — אזוי בעמערקט ווייטער דער קאמיסאר — האט נישט קיין גרעניצען. כדי צו דערגרייכען זייער צוועק האלטען זיי זיך נישט צוריק פאר קיין שום שוועריגקייטען.

מאקס וואסמאן, ווייב רעניא גרינבערג איז אמאל געקומען אין פאליציי אריין מסר'ן איהר חברים רחל שפערצשטיין, אז די לעצטע האלט אויס א רופיאן און דעם הייזעל אויף לארעא גאס וואו זי פערנעמט זיך מיט איהר פרנסה. אויף דער פראצע פון דעם פאליציי-פונקציאנאר, פאר וואס זי קומט פלוצים מיט צוזא מסירה געגען איהר חברים, האט רעניא געענטפערט, אז זי און רחל זענען חברים פון דער היים. זיי זענען ביידע צוזא-מען פערפיהרט געווארען זייער. זי רעניא, וויל זיך באלד בעמרייען. זי וויל נאך אנטפארען א אביסעל געלד אום צו קענען אומקעהרען זיך א אהיים. רחל, אבער קלערע גאר נישט צו פער-לאזען דאס פראקטישארע לעבען און זי האט אויך נישט געוואלט שיקען א קליינע אונטערשטי-צונג איהר שוועסטער אין דער אלטער היים אויף חתונה הוצאות. צוליב דער דאזיגער מיאסער אויספיהרונג איז רעניא געקומען מיט דער מסירה, וועלכע איז נישט קיין אקס פון נקמה, נאך דאס זאל זיין א שטראף פאר דער געפיהללאזיקייט וואס רחל שפערצשטיין האט בעוויזען פאר איהר פא-מילעך.

די דאזיגע גאנצע מעשה פון דער פראקט-טריקסען חמות-געפיהל צו דער שוועסטער פון דער געפיהללאזער חברים האט זיך באלד ארויסגע-וויזען אלס א פשוטען ליגע, רעניא, וועלכע לאזט זיך עקספלאטירען פון דעם רופיאן מאקס וואסמאן האט פאסט געוואלט שטראפירען איהר חברים רחל, פון זאל אויך אפגעבען איהרע פערדינסטען צו מאקס'ן.

דער אלמעכטיגער, "צבי מגדאל" לאזט נישט קיין פרוי אויף הפקר

לאה גאסין פערנעמט זיך מיט פראקטישע

צוליב דער פאליטישער אויסרעגונג אין לאנד איז ד ילעצטע וואסמען פאר דער רעוואלוציע האט מען דא אויף א וויל פערנעמען אן העס מענטשן יאנעלען ענין פון דעם, "מגדאל", דעם פערטיין פון די פרויען-הענדלער. היינט איז דער דאזיגער אינטערעס ווידער אויסגעלעבט געווארען דורך א ראפארט פון דעם ארדנונג-קאמיסאר פון דעם בוענאס-אירעסער פאליציי, הי כולא אלסגאנצא, צום נייעם פאליציי שרף פון בוענאס-אירעס, אד-מיראל ערמלאע. דער קאמיסאר פון דער זיבעטער קאמיסאריע דערצעהלט זיין שרף פרטים אפס קא-מישע אין זייער בלוטיגען טראגיום.

דער קאמיסאר אלסגאנצא היינט אן זיין רע-פארט מיט דער קלאגע פון דער אונטער-העלפער-רוי רחל ליבערמאן, וועלכע האט איבערגעגעבען א קלאגע געגען איהר "נאך", שלמה יוסף קארן, פאר אויסנארען ביי איהר געלד און צווייגען די צוריק-צו פראקטישע צייט.

פון דער דאזיגער קלאגע פון רחל ליבערמאן האט זיך, ווי געוואוסט, אנגעהויבען דער גאנצער סיטעל געגען די, "רופיאנעס" (די מענער-באנדי-טען, וואס פערנעמען זיך מיט פרויען-האנדעל אין ארגענטינא). די געשיכטע פון רחל ליבערמאן האט אהן שוין אמאל דערצעהלט אין, "פארוועסט", איהר חל דער נאך קורץ איבערהויבן:

רחל ליבערמאן, וועלכע האט געלעבט עטליכע יאָר פון פראקטישע צייט, האט געוואלט ענדליך זיך בעפרייען פון דער דאזיגער שענדליכער שקלאפעריי. מיט דעם אפגעשטארבען קאפיטאל פון ארום 80 טויזענד פענאט האט זי זיך געמאכט א פאפיר-געשעפט אין איינער פון ד יענעס-פאלע גאסען פון בוענאס-אירעס. די רופיאנעס האבען איהר אבער נישט געקענט מוחל זיין איהר, "אומטרייהייט" און דאס אנטלויפען פון זי צו די, "וויטשע" (אן שטענדיגע לייט). זיי האבען אונטערגעשיקט דעם רופיאן שלמה יוסף קארן, ער זאל זיך, פערלר-בען" א דער פרוי ליבערמאן און איהר פער-דרעהן דעם קאס. די אינטריגע איז געלונגען, די ליבערמאן האט, חתונה געהאט מיט קארן'ען און האט איהם ביסלעכווייז אונגעגעבען דאס גאנ-צע פערמאגען. צוליב דעם האט ער זי געוואונגען ווידער צו געהן אריינען אין א, "הייזעל".

אין זיין בעריכט ווייזט אן דער קאמיסאר אלסאנאר אויף די שוועריגקייטען, וועלכע עס האבען געמאכט געוויסע אפגעקויפטע פאליציי-בע-אמעט, וועלכע האבען נישט געלאזט אויסרעדען דעם אמת. אויך די פערשידענע ספעקולאציעס פון די אונטערשטע פון די רופיאנעס (וועלכע זענען, אגב, פבולדזש געשטעלט בירגער — נישט-ידיגען) הא-בען א סך געשיכטעס דעם גאנצן פון דער אונ-טערהאנדל.

פאקטישעלענדיג די פערשידענע פאקטען, כאראקטעריזירען דעם פערטיין פון די רופיאנעס, "צבי מגדאל", וועמענס מיטגלידער האבען נישט געטארט זיין קיין אנדערע מענטשן ווי נאך אטאמע רופיאנעס, געהט דער קאמיסאר אלסגאנצא אר-בער צו די איינצעלייטע, וועלכע מיר גיבען דא איבער:

רחל שפערצשטיין האט זיך פערנומען מיט וואקסטיגע אנים הויז נומער 73, אויף דער גאס לארעא. זי איז געקומען ארגענטינא, דערצווייטע אהער פערפיהרט פון דעם רופיאן נא-צאליא (נפתלי?) וואסמאן, וועלכער האט מיט א

א טאטע איז א טאטע (אן איינפאל)

א טאטע צייט זענען זיך די צוויי פאמילעס, זילבערמאן און פאריש, געווען גוטע פריינד; מ'האט זיך אלע ווילע געווען, מ'איז אפט געקומען איינע ביי די אנדערע צו גאסט; איבערהויפט די צוויי פרויען זענען זיך די נאענטסטע חברים געווען. און מי עס טרעפט אפט אין אונזער לע-בען, איז אויך דא געווען נישט ווי מ'מיינט, אז עס דארף זיין: זילבערמאן איז געווען א שעהנער מאנסביל — איז זיין ווייב געווען א גרויסע מיאס-קייט; פאריש איז געווען א מיאסער, און זיין ווייב איז געווען א זעהר שעהנע פרוי.

זענען זיך די צוויי פאמילעס געהען די בעסטע פריינד, ביי ס'האט פאסירט א, "מאדע" געשיכטע — א געשיכטע, וואס טרעפט נישט נאך אפט, אבער דאך אמאל.

עס איז שוין אזוי אויסגעקומען, אז די צוויי פרויען האבען געדארפט אין איין צייט אונטערהאלטן זיך אין קימפעט, און זיי האבען צוזאמען גענומען צוויי בעטלעך אין שפיטאל, א בעטלע לעבען א בעטלע. און אין די ערשטע טעג פון זייער קימפעט איז דאס פארגעקומען די מאדע פאסירונג — דורך אייגענע פרויען, א נאכגעקויפט, האט מען פערבייטען די ביימיס, די צוויי יונגען, און מ'האט בישום אופן נישט געקאנט דערקענען וועלכעס מיט ס'איז דער מאמעס און וועלכע יענער מאמעס. וואס דארטער האט זיך אפגעטוישט, וואס די צוויי מאמעס האבען איבערגעליטען, קען קיין שום מענטש נישט איבערגעבען, די מידע מאמעס זענען געווען אפגעשטאכט פון, "האבען" זייערע קינדער. ס'האט זיך אבער ביי זיי נאך געפונען כוחות

